

40 DANA ZA ŽIVOT

18. dan, 22. 3. 2025.

Nakana:

Molimo za milost da ljubazno i strpljivo odgovaramo onima koji nas napadaju.

Sveto pismo:

»Nego, velim vama koji slušate: Ljubite svoje neprijatelje, dobro činite svojim mrziteljima, blagoslivljajte one koji vas proklinju, molite za one koji vas zlostavljaju.« (Lk 6, 27 - 28)

Razmatranje:

Je li Bog htio da se rodi bolesno dijete?

Čitajući nedavno rasprave potaknute temom pobačaja, zastala sam kod razmišljanja jedne majke koja je „morala pobaciti“ jer je dijete bilo bolesno. Rekla je: „Ni Bog ne želi da se rodi bolesno dijete.“

Ne pišem ovo zato da osudim ovu majku. Pišem zato što sam majka djeteta kojem bi, nažalost, mnogi presudili.

Sjećam se jednog ultrazvuka u trudnoći kad je ginekolog pitao: „Koji je tjedan trudnoće?“ Nakon mog odgovora rekao je: „Šteta. Sad se više ništa ne može.“

Naivno sam pitala: „Da se prije znalo, zar bi se moglo pomoći?“

Promeškoltio se i nije mi odgovorio.

Trebalo je nekoliko godina da shvatim značenje te šutnje.

Naša djevojčica uskoro slavi 13. rođendan. Uz svakodnevno vježbanje od njezine prve godine, njezine su nožice u njejoj šestoj godini bile spremne za prve korake. Sada, hvala Bogu, trči, pliva i skakuće. Još tepa, ali sasvim se dobro sporazumijevamo. S pelenama smo se već više puta pozdravili, ali ujesen, kad zhladi, ipak ih opet trebamo. Naša Ana ne žvače hranu, nego jede usitnjeno sve ono što i mi jedemo. Istina je da ona zahtijeva puno pažnje, vremena, strpljivosti. Dobro, je li to razlog za presudu? Drage mame, koje pod svojim srcem nosite takvo dijete, da znate koliko ljubavi, radosti, pjesme dobivate od takvog djeteta, zahvalile biste Bogu što ga je baš vama dao. Uz takvo dijete otkrivajte ono što je u životu važno. Možda nećete moći ostvariti neke svoje ambicije, trku za karijerom, ali znat ćete se zaustaviti i osjetiti ono što je bitno.

Naša Ana ima još troje braće, jednog starijeg, jednog mlađeg brata i najmlađu seku za koju je najviše

vezana. Sjećam se jedne zgrade kad smo ručali, a Ana je bila na katu i slušala svoje omiljene pjesmice. Nakratko smo je mogli ostaviti samu, ali trebalo ju je češće pogledati. Muž i ja smo se dogovarali tko će ići pogledati Anu, a tada dvogodišnja sekica kaže: „Mama, ja ću čuvati Anu!“ Ganula nas je njezina brižnost, tim više što je Ana već imala 9 godina i bila puno veća od sestrice.

Jednom smo muž i ja nakratko sjeli jedno pokraj drugog na kauč, razmišljajući svatko o svojim obvezama i poslovima koji nas čekaju. Ana se zatrčala prema nama, zagrlila nas tako da se približimo jedno drugom, kao da je htjela reći: „Čime ste vi zaokupljeni? Svakodnevnim poslovima? Zar ne vidite da možete uhvatiti ovaj dragocjeni trenutak i osjetiti svoju ljubav i zajedništvo?“ Ovo su samo poneke od velikih stvari kojima nas je Ana naučila.

Zahvaljujem Bogu što nam je darovao Anu, zahvaljujem mu što mi je dao muža punog ljubavi i brige za Anu. S kim bi se glupirala i kome bi se penjala na glavu da nema tako otkačenog taj? Zahvaljujem i za bake i djedove, kumu, učiteljice, trenera na plivanju, tete koje s Anom rade i koje Ana jako voli. I za dječicu iz susjedstva koja Anu razumiju. Stanite, ljudi! Poštujte život!

Nisu ljudi proizvodi u tvornici, od kojih ispravni ostaju, a "falši" se odbacuju. Nijedan čovjek nije "falši". Čovjek je čovjek, ima pravo živjeti i ako nije potpuno zdrav. A nama "zdravima" povjerena je briga za one koji se ne mogu sami za sebe brinuti i koji trebaju našu pomoć.

Vi "zdravi" nemojte presuditi onima koji to nisu. Osvrnite se na one kojima možete pomoći. Možda možete pomoći majci ili ocu čijem je djetetu potrebna posebna briga.

Zaustavite se i uočite ono što je neprocjenjivo.

mama Ljiljana Koritnik (2017. godine)

Molitva:

Oče naš, koji jesi na nebesima, sveti se ime tvoje. Dođi kraljevstvo tvoje. Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji. Kruh naš svagdanji daj nam danas, i otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima našim, i ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od Zla. Amen.